

Aleksander Koško

Opatowice, st. 46, gm. Radziejów,
woj. wrocławskie, AZP 48-43/197

Informator Archeologiczny : badania 28, 19

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Opatowice, st. 46
gm. Radziejów, woj. włocław-
skie
AZP 48-43/197

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
 Instytut Prahistorii Zakład Prahistorii
 Polski w Poznaniu

Badania prowadził prof. dr hab. Aleksander Koško. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Włocławku. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: osiedle kultury pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych.

Stanowisko usytuowane jest w centralnej części tzw. Wzgórza Prokopiaka w Opatowicach.

W centralnej części stanowiska założono 2 wykopy sondażowe 2 x 5 m oraz 2 dalsze, „szerokopłaszczyznowe”, 10 x 5 m. Ogółem zbadano powierzchnię 180 m².

Udokumentowano 2 bruki kamienne, będące być może pozostałościami grobów, oraz niewielką ilość dołków posłupowych.

Wśród źródeł ruchomych zdecydowanie dominowała ceramika.

Ogółem udokumentowano 3 fazy osadnicze kultury pucharów lejkowatych oraz jedną? kultury amfor kulistych.

Osadnictwo pierwszej z wymienionych kultur wiązać należy z fazami: I/II i IIIC? oraz „epipucharowe”. W tym ostatnim przypadku wyraźnie czytelne są cechy horyzontu A kultury ceramiki sznurowej.

Prace będą kontynuowane.

Ossów, st. VI
gm. Wołomin, woj. st.
warszawskie
AZP 55-68/6

Państwowe Muzeum Archeologiczne
 w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-Puszkarska. Finansowane przez Urząd Miejski w Wołominie. Pierwszy sezon badań. Zniszczone stanowisko archeologiczne. Materiały datowane na neolit, epokę brązu, okres lateński/okres wpływów rzymskich, wczesne średniowiecze, średniowiecze i czasy nowożytne.

Stanowisko zostało odkryte przez Stefana Woydę podczas badań powierzchniowych przeprowadzonych w 1991 r. Zlokalizowane jest na najwyższej partii wału wydmyowego ciągnącego się na krawędzi doliny rzeczki Długiej.

Stwierdzono zniszczenie całej centralnej części kulminacji wału przez eksploatację piasku. Ratownicze badania wykopaliskowe podjęto w związku z przeznaczeniem terenu stanowiska pod budowę Szkoły Podstawowej. Wytyczono 25 wykopów badawczych o łącznej powierzchni 375 m². Wycięto i wykarczowano drzewa, wykonano niwelację terenu. Nie stwierdzono występowania warstwy kulturowej i obiektów. Stwierdzono dodatkowe zniszczenie terenu przez współczesne wkopy o charakterze śmietniskowym.

Zebrany z poszczególnych wykopów materiał zabytkowy świadczy o istnieniu na tym terenie osadnictwa w neolicie: kultura amfor kulistych, kultura pucharów lejkowatych; w epoce brązu — kultura trzciniecka. Zebrano fragm. ceramiki charakterystyczne dla kultury grobów kloszowych, okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza, późnego średniowiecza i czasów nowożytnych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.

Badania nie będą kontynuowane.